

?Estrenar-se un any més

Cada cop que comença un nou dia és com si obríssim una capsa de sorpreses. Per bé o per mal, és així a diari, setmana rere setmana i mes rere mes. Però cada any hi ha unes dates fixes en les quals, llevat d'alguna alteració excepcional com la que ens ha dut la pandèmia, tot s'esdevé segons està previst: la disbauxa del carnaval, la religiositat o la relaxació de Setmana Santa, les reivindicacions de l'1 de maig, la gresca de la nit de Sant Joan, l'exaltació nacionalista de l'Onze de setembre, el record dels que no hi són per Tots Sants, el sentiment de germanor del Nadal, la gatzara de la nit Cap d'Any... D'entre aquestes i unes quantes més de les que venen marcades al calendari, tothom té les seves predilectes. La meva és Sant Jordi i m'imagino que si a Catalunya es fes un rànding seria de les que acabarien situades al capdamunt. Però hi ha un altre dia de l'any, des de ja en fa molts, que m'omple d'una manera especial, i és l'1 de gener.

Quan escric això només han passat 48 hores de l'estrena d'aquest 2021 i aquell efecte balsàmic del dia 1 encara perdura. Aquell dia és com si de cop i volta deixés enrere tot el neguit que m'han comportat les festes i sentís un alleujament total. Bressolat pels valsos de Viena, sense diaris, i aplacat per unes notícies que solen obviar les picabaralles polítiques per centrar-se en fets més amables, sembla com si tot em predisposés a la calma, a deixar-me anar, a sentir-me lliure de qualsevol maldecap, sense haver d'atendre cap compromís i tan renovat com el calendari de paret. Diria que és el dia de l'any que tinc més ganes de tele i manta. Veure quins han estat els primers catalans de l'any, observar la tranquil·litat dels carrers a primera hora, saber com variaran les tarifes de transports, de correus, de la llum i el gas, quins seran els esdeveniments que marcaran el pròxims dotze mesos. I sentir com si partís de zero jo també, i fer plans. I tornar a pensar d'escriure un diari, o recollir les frases que sento aquí i allà, o fer les llistes més inimaginables que us puguin passar pel cap, creient que si començo a fer-ho el dia 1 tindran un valor especial. Després tot s'esvairà, com passa sempre, però ara encara somnio que m'estreno.